

دانشگاه سیستان و بلوچستان

تحصیلات تکمیلی

پایان نامه کارشناسی ارشد در رشته زبان و ادبیات فارسی

عنوان:

بررسی صور خیال در غزلیات امیر خسرو دهلوی

استاد راهنما:

دکتر محمد امیر مشهدی

استاد مشاور:

دکتر عبدالله واشق عباسی

تحقیق و نگارش:

محدثه طهماسبی کوهبنانی

این پایان نامه از حمایت مالی معاونت پژوهشی دانشگاه سیستان و بلوچستان بهره مند شده است

۱۳۹۱ دی

تەقديم بى

پدر و مادر مهربان و فداكارم

و

ھمسر عزيز و گرانقدرم

سپاسگزاری

سپاس و ستایش از پروردگار مهربان که هرچه داریم از فضل و رحمت بیکران اوست.

شایسته است از استاد راهنمای بزرگوارم، جناب آقای محمد امیر مشهدی به پاس راهنمایی های دلسوزانه و زحمات بی شماری که کشیده اند، سپاس گزاری نمایم و از خداوند منان برای ایشان طول عمر با عزّت خواستارم.

لای دکتر عبدالله واثق عباسی به خاطر همکاری صمیمانه شان سپاسگزارم.

از پدر و مادر مهربان و دوست داشتنی ام که همواره در طول سال های زندگی ام، حامی و پشتیبان من بوده اند، قدر دانی می کنم و به راستی که اگر مهر و محبت و از خودگذشتگی های ایشان نبود، بنده به این مرتبه‌ی علمی نمی رسیدم.

از همسر مهربان و گرانقدرم سپاسگزارم که مرا در انجام این پایان نامه یاری نموده است و وجودش آرامشی است وصف ناشدنی در سراسر زندگی ام.

از دوست عزیزم اسماء شمس الدینی که در دوران کارشناسی و کارشناسی ارشد، همواره برایم دوستی صمیمی و دلسوز بوده و هست، قدردانی می کنم و از سایر دوستان مهربان و عزیزم، رعنای جمشد بیگی، دکتر زهرا صادقی (آ.م)، فراست پیروزی نژاد، صدیقه کریمی، لیلا جوادی زاده، زهره شجاع پور، صدیقه کم سفیدی، سکینه هاشمی، اعظم رمضانی و دوستان دیگری که نامشان را ذکر نکرده ام، به خاطر همه‌ی مهربانی هایشان سپاسگزارم و برای یکایک شان آرزوی سلامتی و خوشبختی دارم.

امیرخسرو دهلوی یکی از شاعران قرن هفتم و دوران حمله‌ی مغول است که نقش بسزایی در ماندگاری زبان فارسی در هندوستان داشته است و درواقع می‌توان وی را هم پایه‌ی برخی از شاعران توانای ایرانی دانست. بررسی غزلیات وی عرصه‌ای برای نشان دادن قدرت شاعری و تصویرپردازی او به شمار می‌رود به همین علت در این پژوهش صور خیال موجود در غزل‌های این شاعر گران قدر، در شش فصل بررسی شده است که شامل:

فصل اول: تعاریف و کلیات که شامل: تعریف علم بیان، عنصر خیال و تصویر، صورخیال، سیر غزل و شرح حال امیرخسرو دهلوی و هنرمندی وی در عرصه‌ی زبان و ادب فارسی است.

فصل دوم: تشبيه که شامل انواع آن و بررسی جایگاه هر یک در غزلیات امیرخسرو دهلوی می‌باشد.

فصل سوم: مواد تشبيه که بررسی مواد و عناصری است که مشبه و مشبه‌به را به هم پیوند می‌دهد.

فصل چهارم: استعاره: تعریف استعاره و انواع آن به همراه نمونه‌هایی از غزل‌های امیرخسرو دهلوی.

فصل پنجم: مجاز و انواع آن به لحاظ علایق موجود در دیوان شاعر.

فصل ششم: کنایه و انواع آن به لحاظ فعل و موصوف و صفت.

واژگان کلیدی: امیرخسرو دهلوی، غزل، صور خیال، تشبيه، مواد تشبيه، استعاره، مجاز، کنایه.

فهرست مطالب

عنوان.....	صفحه.....
عنوان.....	صفحه.....
مقدمه.....	۱.....
فصل اول: تعاریف و کلیات.....	۳.....
۱-۱ علم بیان.....	۴.....
۱-۱-۱ فایده ای علم بیان.....	۵.....
۲-۱-۱ تخیل و تصویر.....	۵.....
۳-۱-۱ صور خیال.....	۶.....
۲-۱ غزل.....	۷.....
۱-۲-۱ معنای لغوی و اصطلاحی غزل.....	۷.....
۲-۲-۱ موضوع غزل.....	۸.....
۳-۲-۱ غزل در زبان عربی.....	۸.....
۴-۲-۱ تاریخچه و سیر غزل.....	۸.....
۵-۲-۱ دگرگونی چهره ای عاشق و معشوق در غزل.....	۱۲.....
۶-۲-۱ سبک امیرخسرو دهلوی در غزل.....	۱۳.....
۳-۱ شرح حال امیرخسرو دهلوی.....	۱۴.....
۱-۳-۱ امیرخسرو، شاعری درباری.....	۱۵.....
۲-۳-۱ امیرخسرو، شاعری هنرمند.....	۱۶.....
۳-۳-۱ تألیفات و آثار.....	۱۷.....
فصل دوم: تشییه.....	۱۹.....
۱-۲ اهمیت تشییه.....	۲۰.....
۲-۲ تعریف تشییه.....	۲۰.....
۳-۲ زیبایی تشییه.....	۲۱.....
۴-۲ انواع تشییه به اعتبار طرفین.....	۲۲.....
۱-۴-۲ تشییه حسی به حسی.....	۲۲.....
۲-۴-۲ تشییه حسی به عقلی.....	۲۳.....
۳-۴-۲ تشییه عقلی به عقلی.....	۲۳.....
۴-۴-۲ تشییه عقلی به حسی.....	۲۴.....
۵-۴-۲ تشییه خیالی و وهمی.....	۲۵.....
۵-۵-۲ انواع تشییه به اعتبار مفرد، مقید و مرکب بودن طرفین.....	۲۵.....
۱-۵-۲ تشییه مفرد به مفرد.....	۲۶.....

۲۶	۲-۵-۲ تشبیه مفرد به مقید.....
۲۷	۳-۵-۲ تشبیه مفرد به مرکب.....
۲۷	۴-۵-۲ تشبیه مقید به مفرد.....
۲۷	۵-۵-۲ تشبیه مقید به مقید.....
۲۸	۶-۵-۲ تشبیه مقیدبه مرکب.....
۲۸	۷-۵-۲ تشبیه مرکب به مفرد.....
۲۸	۸-۵-۲ تشبیه مرکب به مقید.....
۲۸	۹-۵-۲ تشبیه مرکب به مرکب.....
۲۹	۶-۲ انواع تشبیه به اعتبار ارادت.....
۲۹	۱-۶-۲ تشبیه مرسل.....
۲۹	۲-۶-۲ تشبیه موکد.....
۳۰	۷-۲ انواع تشبیه به اعتبار وجه شبه.....
۳۰	۱-۷-۲ انواع تشبیه از لحاظ وجود و عدم وجود وجه شبه.....
۳۰	۱-۱-۷-۲ تشبیه مجمل.....
۳۱	۲-۱-۷-۲ تشبیه مفصل.....
۳۱	۲-۷-۲ انواع تشبیه به اعتبار مفرد، متعدد و مرکب بودن وجه شبه.....
۳۱	۱-۲-۸-۲ وجه شبه مفرد.....
۳۲	۲-۲-۷-۲ وجه شبه متعدد.....
۳۲	۳-۲-۷-۲ وجه شبه مرکب.....
۳۳	۳-۷-۲ انواع تشبیه به اعتبار تحقیقی و تخیلی بودن وجه شبه.....
۳۳	۱-۳-۷-۲ وجه شبه تحقیقی(راستین).....
۳۳	۲-۳-۷-۲ وجه شبه تخیلی(پندارین).....
۳۴	۴-۷-۲ وجه شبه دوگانه(استخدام).....
۳۴	۸-۲ تشبیه بلیغ.....
۳۵	۱-۸-۲ تشبیه بلیغ اضافی (اضافه ی تشبیه).....
۳۵	۱-۱-۸-۲ اضافه ی تلمیحی.....
۳۵	۲-۱-۸-۲ اضافه ی اساطیری.....
۳۶	۳-۱-۸-۲ اضافه ی سمبولیک.....
۳۶	۲-۸-۲ تشبیه بلیغ غیراضافی.....
۳۶	۹-۲ تشبیه گسترده و فشرده.....
۳۷	۱۰-۲ انواع تشبیه از لحاظ شکل.....
۳۷	۱-۱۰-۲ تشبیه مفروق (جدا).....

۳۷	۲-۱۰-۲ تشبیه ملوف (درپیچیده)
۳۷	۲-۱۰-۳ تشبیه تسویه
۳۸	۲-۱۰-۴ تشبیه جمع
۳۸	۲-۱۰-۵ تشبیه تمثیل
۳۹	۲-۱۰-۶ تشبیه مشروط
۴۰	۲-۱۰-۷ تشبیه تفضیل
۴۱	۲-۱۰-۸ تشبیه مشروط تفضیلی
۴۱	۲-۱۰-۹ تشبیه مضمر (نهان یا ضمنی)
۴۲	۲-۱۰-۱۰ تشبیه مضمر تفضیلی
۴۲	۲-۱۰-۱۱ تشبیه مضمر ملوف
۴۳	۲-۱۰-۱۲ تشبیه معکوس (مقلوب)
۴۳	۲-۱۰-۱۳ تشبیه معکوس تفضیلی
۴۳	۲-۱۱-۱ نوآوری در صور خیال
۴۳	۲-۱۱-۲ تشبیه در تشبیه
۴۴	۲-۱۱-۲ واژگان تشبیه‌ی
۴۵	فصل سوم: بررسی مواد تشبیه
۴۶	۳-۱ بخش اول مشبه: معشوق و اعضا و جوارح وی

مشبه:

۴۶	۳-۱-۱ معنویات، امور عقلی، مفاهیم مجرد و انتزاعی
۴۸	۳-۱-۲ انسان و متعلقات آن
۴۹	۳-۱-۳ شخصیت‌های تاریخی، اساطیری، دینی و مذهبی و متعلقات آن‌ها
۵۰	۳-۱-۴ گل‌ها و گیاهان و اجزای آن‌ها
۵۲	۳-۱-۵ درختان و اجزای آن‌ها
۵۲	۳-۱-۶ حیوانات، جانوران و پرندگان
۵۳	۳-۱-۷ آسمان، اجرام آسمانی و متعلقات آن‌ها
۵۴	۳-۱-۸ عناصر طبیعی
۵۵	۳-۱-۹ زمان، اوقات و فصل‌ها
۵۶	۳-۱-۱۰ جواهرات، فلزات و سنگ‌های قیمتی
۵۷	۳-۱-۱۱ خوردنی‌ها و آشامیدنی‌ها
۵۸	۳-۱-۱۲ مکان‌های مذهبی، طبیعی و انسانی
۵۹	۳-۱-۱۳ اشیا، ابزارآلات و غیره
۶۴	۳-۱-۱۴ اشکال هندسی و حروف

۶۴	۲-۳ مشبه: عاشق (امیرخسرو) و اعضا و جوارح وی
	مشبهه:
۶۴	۱-۲-۳ معشوق (اندام های معشوق)
۶۴	۲-۲-۳ معنویات، امور عقلی، مفاهیم مجرد و انتزاعی
۶۴	۳-۲-۳ انسان و متعلقات آن
۶۵	۴-۲-۳ شخصیت های تاریخی، اساطیری، دینی و مذهبی و متعلقات آن ها
۶۶	۵-۲-۳ گل ها و سایر گیاهان و اجزای آن ها
۶۷	۶-۲-۳ درختان و اجزای آن ها
۶۷	۷-۲-۳ حیوانات، جانوران و پرندگان
۶۸	۸-۲-۳ آسمان، اجرام آسمانی و متعلقات آن ها
۶۸	۹-۲-۳ عناصر طبیعی
۷۰	۱۰-۲-۳ زمان، اوقات و فصل ها
۷۰	۱۱-۲-۳ جواهرات، فلزات و سنگ های قیمتی
۷۱	۱۲-۲-۳ خوردنی ها و آشامیدنی ها
۷۲	۱۳-۲-۳ مکان های مذهبی، طبیعی و انسانی
۷۲	۱۴-۲-۳ اشیا، ابزارآلات و ...
۷۴	۱۶-۲-۳ اشکال هندسی و حروف
۷۴	۳-۳ مشبه: معنویات، امور عقلی، مفاهیم مجرد و انتزاعی
	مشبهه:
۷۵	۱-۳-۳ معنویات، امور عقلی، مفاهیم مجرد و انتزاعی
۷۵	۲-۳-۳ انسان و متعلقات آن
۷۶	۳-۳-۳ شخصیت های تاریخی، اساطیری، دینی و مذهبی و متعلقات آن ها
۷۷	۴-۳-۳ گل ها و سایر گیاهان و اجزای آن ها
۷۷	۵-۳-۳ درختان و اجزای آن ها
۷۷	۶-۳-۳ حیوانات، جانوران و پرندگان و متعلقات آن ها
۷۸	۷-۳-۳ عناصر طبیعی
۷۹	۸-۳-۳ زمان، اوقات و فصل ها
۸۰	۹-۳-۳ جواهرات، فلزات و سنگ های قیمتی
۸۰	۱۰-۳-۳ خوردنی ها و آشامیدنی ها
۸۱	۱۱-۳-۳ مکان های مذهبی، طبیعی و انسانی
۸۳	۱۲-۳-۳ اشیا، ابزارآلات و غیره
۸۷	۴-۳ مشبه: انسان و متعلقات آن

مشبّه‌به:

۱-۴-۳	معنویات، امور عقلی، مفاهیم مجرد و انتزاعی	۸۷
۲-۴-۳	انسان و متعلقات آن	۸۷
۳-۴-۳	شخصیت‌های تاریخی، اساطیری، دینی و مذهبی	۸۷
۴-۴-۳	گل‌ها و سایر گیاهان و اجزای آن‌ها	۸۸
۵-۴-۳	حیوانات، جانوران و پرندگان و متعلقات آن‌ها	۸۸
۶-۴-۳	آسمان، اجرام آسمانی و متعلقات آن‌ها	۸۸
۷-۴-۳	عناصر طبیعی	۸۸
۸-۴-۳	زمان، اوقات و فصل‌ها	۸۹
۹-۴-۳	خوردنی‌ها و آشامیدنی‌ها	۸۹
۱۰-۴-۳	مکان‌های مذهبی، طبیعی و انسانی	۸۹
۱۱-۴-۳	اشیا، ابزارآلات و غیره	۸۹
۳-۴-۳	مشبّه: شخصیت‌های تاریخی، اساطیری، دینی و مذهبی	۸۹

مشبّه‌به:

۱-۵-۳	خوردنی‌ها و آشامیدنی‌ها	۸۹
۲-۵-۳	جواهرات، فلزات و سنگ‌های قیمتی	۸۹
۳-۵-۳	اشیا، ابزارآلات و غیره	۸۹
۶-۳	مشبّه: گل‌ها و سایر گیاهان و اجزای آن‌ها	۹۰

مشبّه‌به:

۱-۶-۳	معنویات، امور عقلی، مفاهیم مجرد و انتزاعی	۹۰
۲-۶-۳	انسان و متعلقات آن	۹۰
۳-۶-۳	عناصر طبیعی	۹۰
۴-۶-۳	جواهرات، فلزات و سنگ‌های قیمتی	۹۰
۵-۶-۳	مکان‌های مذهبی، طبیعی و انسانی	۹۰
۶-۶-۳	اشیا، ابزارآلات و غیره	۹۰
۷-۳	مشبّه: درختان و اجزای آن‌ها	۹۰

۱-۷-۳ مشبّه به: معشوق

۸-۳	مشبّه: حیوانات، جانوران، پرندگان و اعضای آن‌ها	۹۱
۱-۸-۳	مشبّه به: عاشق (امیر خسرو)	۹۱
۹-۳	مشبّه: آسمان، اجرام آسمانی و متعلقات آن‌ها	۹۱

مشبّه‌به:

۱-۹-۳	معنویات، امور عقلی، مفاهیم مجرد و انتزاعی	۹۱
-------	---	----

۹۱	۲-۹-۳ انسان و متعلقات آن.....
۹۱	۳-۹-۳ گل ها و سایر گیاهان و اجزای آن ها.....
۹۱	۴-۹-۳ حیوانات، جانوران، پرندگان و متعلقات آن ها.....
۹۱	۵-۹-۳ عناصر طبیعی.....
۹۲	۶-۹-۳ جواهرات، فلزات و سنگ های قیمتی.....
۹۲	۷-۹-۳ خوردنی ها و آشامیدنی ها.....
۹۲	۸-۹-۳ مکان های مذهبی، طبیعی و انسانی.....
۹۲	۹-۹-۳ اشیا، ابزارآلات و غیره.....
۹۲	۱۰-۳ مشبه: عناصر طبیعی.....
	مشبهه:
۹۲	۱۱-۳ عاشق (امیر خسرو).....
۹۲	۱۰-۳ انسان و متعلقات آن.....
۹۳	۱۰-۳ عناصر طبیعی.....
۹۳	۱۱-۳ مشبه: زمان، اوقات و فصل ها.....
	مشبهه:
۹۳	۱۱-۳ معنویات، امور عقلی، مفاهیم مجرد و انتزاعی.....
۹۳	۱۱-۳ انسان و متعلقات آن.....
۹۳	۱۱-۳ عناصر طبیعی.....
۹۳	۱۱-۳ مکان های مذهبی، طبیعی و انسانی.....
۹۳	۱۱-۳ اشیا، ابزارآلات و غیره.....
۹۴	۱۲-۳ مشبه: جواهرات، فلزات و سنگ های قیمتی.....
	مشبهه:
۹۴	۱۲-۳ مکان های مذهبی، طبیعی و انسانی.....
۹۴	۱۲-۳ اشیا، ابزارآلات و غیره.....
۹۴	۱۳-۳ مشبه: خوردنی ها و آشامیدنی ها.....
	مشبهه:
۹۴	۱۳-۳ معنویات، امور عقلی، مفاهیم مجرد و انتزاعی.....
۹۴	۱۳-۳ گل ها و سایر گیاهان و اجزای آن ها.....
۹۴	۱۳-۳ حیوانات، جانوران، پرندگان و متعلقات آن ها.....
۹۴	۱۳-۳ خوردنی ها و آشامیدنی ها.....
۹۴	۱۳-۳ اشیا، ابزارآلات و غیره.....
۹۴	۱۴-۳ مشبه: مکان های مذهبی، طبیعی و انسانی.....

مشبه:

۹۵	۱-۱۴-۳ معنویات، امور عقلی، مفاهیم مجرد و انتزاعی.....
۹۵	۲-۱۴-۳ انسان و متعلقات آن.....
۹۵	۳-۱۴-۳ مکان های مذهبی، طبیعی و انسانی.....
۹۵	۴-۱۴-۳ اشیا، ابزارآلات و غیره.....
۹۵	۱۵-۳ مشبه: اشیا، ابزارآلات و غیره.....

مشبه:

۹۵	۱-۱۵-۳ عاشق(امیرخسرو)
۹۵	۲-۱۵-۳ انسان و متعلقات آن.....
۹۵	۳-۱۵-۳ شخصیت های تاریخی، اساطیری، دینی و مذهبی.....
۹۶	۴-۱۵-۳ حیوانات، جانوران، پرندگان و متعلقات آن ها.....
۹۶	۵-۱۵-۳ آسمان، اجرام آسمانی و متعلقات آن ها.....
۹۶	۶-۱۵-۳ اشیا، ابزارآلات و غیره.....

فصل چهارم: استعاره

۹۷	۱-۴ تعريف استعاره.....
۹۸	۲-۴ هدف از استعاره.....
۹۹	۳-۴ ارکان استعاره.....
۱۰۰	۴-۴ انواع استعاره.....
۱۰۰	۱-۴-۴ استعاره‌ی مصّرحه.....
۱۰۰	۱-۴-۴-۱ استعاره‌ی مصّرحه‌ی مجرّد.....
۱۰۱	۱-۴-۴-۲ استعاره‌ی مصّرحه‌ی مرشّحه.....
۱۰۲	۱-۴-۴-۳ استعاره‌ی مصّرحه‌ی مطلقه.....
۱۰۳	۲-۴-۴ مواد استعاره‌ی مصّرحه.....
۱۰۳	۱-۲-۴-۴ مستعاره‌لۀ: معشوق و اعضا و جوارح وی.....
۱۰۳	مشوق.....
۱۰۶	رخسار.....
۱۰۷	حال.....
۱۰۷	قد و بالا.....
۱۰۷	زلف و طرّه.....
۱۰۸	چشم و نگاه.....
۱۰۸	ابرون.....
۱۰۸	اشک.....

۱۰۸	خَوی و عرق
۱۰۸	لب و دهان
۱۰۹	بوسه
۱۰۹	خطّ و موهای روییده بر رخسار
۱۱۰	سخن گفتن
۱۱۰	۲-۴-۴ مستعاره: عاشق
۱۱۰	عاشق.
۱۱۰	مو و زلف
۱۱۰	لب و دهان
۱۱۱	اشک
۱۱۱	دل و سوز و گداز آن
۱۱۲	اشعار و سروده ها
۱۱۲	۳-۴-۴ مستعاره: طبیعت
۱۱۲	گل ها و گیاهان و اجزای آن ها
۱۱۳	افلاک، آسمان ها و متعلقات آن
۱۱۳	باران و شبنم
۱۱۳	۴-۴-۴ مستعاره: سایر انسان ها و متعلقات ایشان
۱۱۳	عاشقان
۱۱۳	زیبارویان
۱۱۴	انسان های بی ارزش
۱۱۴	اشک، آه و ناله
۱۱۴	وجود و نهاد انسان
۱۱۴	۵-۴-۴ سایر موارد
۱۱۴	دنیا
۱۱۴	زیبایی های دنیا
۱۱۴	عشق
۱۱۴	حضرت یوسف
۱۱۵	شراب و جام شراب
۱۱۵	شعله ی شمع
۱۱۵	۳-۴-۴ استعاره ی مکنیه (بالکنایه)
۱۱۵	۱-۴-۴ اضافی
۱۱۶	۲-۴-۴ تشخیص

۱۱۷.....	۱-۲-۳-۴-۴ انسان مدار.....
۱۱۸.....	۲-۲-۳-۴-۴ جانور مدار.....
۱۱۸.....	۳-۲-۳-۴-۴ شیعه مدار.....
۱۱۹.....	۴-۵ انواع استعاره به اعتبار لفظ مستعار.....
۱۱۹.....	۱-۵-۴ استعاره ای اصلیه.....
۱۱۹.....	۲-۵-۴ استعاره ای تبعیه.....
۱۲۰.....	۶-۴ نوآوری در صور خیال.....
۱۲۰.....	۱-۶-۴ استعاره در استعاره.....
۱۲۰.....	۲-۶-۴ استعاره در تشییه.....
۱۲۲.....	فصل پنجم: مجاز.....
۱۲۳.....	۱-۵ تعریف مجاز.....
۱۲۳.....	۲-۵ قرینه ای مجاز.....
۱۲۴.....	۳-۵ علاقه ای مجاز.....
۱۲۴.....	۴-۵ مجاز مرسل.....
۱۲۴.....	۵-۵ علایق مجاز.....
۱۲۴.....	۱-۵-۵ علاقه ای کلیت و جزئیت.....
۱۲۴.....	ذکر کل و اراده ای جزء.....
۱۲۵.....	ذکر جزء و اراده ای کل.....
۱۲۷.....	۲-۵ علاقه ای حال و محل یا ظرف و مظروف.....
۱۲۷.....	ذکر محل و اراده ای حال.....
۱۲۸.....	ذکر ظرف و اراده ای مظروف.....
۱۲۹.....	ذکر حال و اراده ای محل.....
۱۲۹.....	ذکر مظروف و اراده ای ظرف.....
۱۲۹.....	۳-۵ علاقه ای لازمیت و ملزمومیت.....
۱۲۹.....	ذکر ملزموم و اراده ای لازم.....
۱۲۹.....	ذکر لازم و اراده ای ملزمومپ.....
۱۳۰.....	۴-۵ علاقه ای سببیت یا علت و معلول.....
۱۳۰.....	۵-۵-۵ علاقه ای آلت.....
۱۳۱.....	۶-۵-۵ علاقه ای عموم و خصوص.....
۱۳۱.....	ذکر خاص و اراده ای عام.....
۱۳۲.....	ذکر عام و اراده ای خاص.....
۱۳۲.....	۷-۵-۵ علاقه ای ماکان و مایکون.....

۱۳۲	علاقه‌ی ماکان
۱۳۲	علاقه‌ی مایکون
۱۳۳	۸-۵-۵ علاقه‌ی جنس
۱۳۳	۹-۵-۵ علاقه‌ی بنوّت
۱۳۳	۱۰-۵-۵ علاقه‌ی مجاورت
۱۳۴	۱۱-۵-۵ علاقه‌ی شباهت
۱۳۵	فصل ششم: کنایه.
۱۳۶	۱-۶ تعریف کنایه.
۱۳۷	۶-۶ انواع کنایه به اعتبار مکنی ^{نه}
۱۳۷	۱-۲-۶ کنایه از موصوف (اسم)
۱۴۲	۲-۲-۶ کنایه از صفت
۱۴۶	۳-۲-۶ کنایه از فعل (مصدر)
۱۵۶	۳-۶ انواع کنایه به لحاظ وضوح و خفا
۱۵۶	۱-۳-۶ تلویح
۱۵۶	۲-۳-۶ ایماء
۱۵۶	۳-۳-۶ رمز
۱۵۸	نتیجه گیری
۱۶۰	فهرست منابع

پیدایش شعر و ادب بیش از هر چیز مدیون تخیلات قوی شاعران می باشد. از مهمترین و بنیادی ترین مسایل در حوزه‌ی بلاغت، علم بیان است که به کمک صور خیال، عواطف و احساسات شاعر را به نمایش می گذارد. صور خیال که شامل تشبیه، استعاره، مجاز و کنایه می شود در واقع خواننده را با دنیای آشنا می کند که در آن همه‌ی عناصر، زنده و پویا هستند. غزل یکی از بهترین قالب‌های شعر فارسی است که صور خیال در آن جلوه‌ی بیشتری دارند. امیر خسرو دهلوی یکی از شاعران قرن هفتم هند است که از صور خیال در اشعارش به طور گسترده بهره برده است به گونه‌ای که غزلی را نمی بینیم که خالی از این عناصر خیال انگیز باشد. وی به رغم صنایع بدیعی بسیاری که در اشعارش به کار گرفته است، ویژگی سهل و ممتنع بودن شعرش را حفظ نموده است به گونه‌ای که برای خواننده یادآور شیوه‌ی سعدی است. تشبیهات و استعارات زیبا و در عین حال ساده و روان و قابل فهم از مهمترین عناصر کاربردی در غزلیات امیر خسرو می باشد.

در این پژوهش سعی بر آن است که چهار عنصر خیال در غزل‌های امیر خسرو دهلوی مورد بررسی واقع شود تا زمینه‌ای برای آشنایی بیشتر با کاربرد این عناصر و همچنین شیوه‌ی شاعری وی باشد.

تعريف مسأله و بیان سوال‌های اصلی تحقیق

نقد شعر با توجه به نگاه نقادان، از سال‌ها پیش مسیر خود را طی کرده و رو به رشد و شکوفایی است. آثار ادبی از جهات مختلف و از دید پنج عنصر شعری، مورد بررسی قرار می گیرند؛ از جمله این عناصر شعری، تخیل می باشد. عنصر تخیل، قدرت برقرار کردن ارتباط میان اشیا است. کار تخیل، ابداع و ایجاد تصویرهای خیال است و از طریق آن هاست که عاطفه و اندیشه شاعر، جنبه شعری به خود می گیرد و از صورت بیان مستقیم عادی و متداول بیرون می آید. با توجه به نکات یاد شده، گردآورنده این پژوهش، می کوشد تا به اندازه دریافت و دانش خود، توضیحاتی جامع در مورد هریک از صور خیال، همراه با شواهدی از غزلیات امیر خسرو، ارائه دهد.

سوالات طرح شده در این پژوهش:

۱. آیا غزلیات امیر خسرو دهلوی، ساده و روان است، یا متكلف و دیرفهم؟
۲. آیا می توان در ساختهای صور خیال اشعار دهلوی، تازگی و نوآوری را مشاهده کرد؟
۳. بسامد کدام یک از صور خیال در اشعار دهلوی بیشتر است؟

سابقه و ضرورت انجام پژوهش

ضرورت انجام این پژوهش، در نگاه نخست، شناخت بهتر امیر خسرو دهلوی و آشنایی دقیق با اندیشه و شعر اوست. هر چند درباره‌ی امیر خسرو دهلوی و آثارش، در جراید و مجله‌های گوناگون، مقاله‌هایی تحسین آمیز انتشار داده اند و نظریات پراکنده و فراوانی عنوان نموده اند، اما در مورد بررسی عنصر تخیل در غزلیات این شاعر هندی، تاکنون هیچ پژوهشی با دقت و حوصله صورت نگرفته است.

فرضیه ها

۱. امیرخسرو دهلوی، طراوت و ابتکار را همراه با سادگی سخن در غزل خود یکجا دارد.
۲. در ساخت های صور خیال دهلوی، تا حدی تازگی و نوآوری دیده می شود.
۳. تشییه، پر کاربرد ترین صورت خیالی در شعر امیرخسرو می باشد.

اهداف پژوهش

- ۱- آشنایی با شرح حال امیرخسرو و هنر شاعری وی
- ۲- بررسی صور خیال و آشنایی بیشتر با انواع آن

نوآوری در طرح

نوآوری این پژوهش از آجاست که تاکنون غزلیات امیرخسرو دهلوی، به طور گستردۀ، از دید خیال بررسی نشده است و تنها مقالاتی محدود در رابطه با این شاعر توانا نگاشته شده است که در حدّی نیست که قدرت شاعری امیرخسرو را به نمایش بگذارد. اما در این پژوهش حاضر، با بررسی صور خیال در غزلیات وی می توان تا حدودی با سبک و شیوه‌ی او آشنا شد.

روش انجام پژوهش

روش انجام این پژوهش به شیوه‌ی کتابخانه‌ای است و مراحل آن به شرح زیر می باشد:

- ۱- خواندن کتاب‌ها و استخراج منابع دست اول از آن‌ها
- ۲- خواندن نشریات و مجلات علمی و استفاده از مقالات سودمند
- ۳- خواندن و بررسی غزل‌های دیوان از نظر صور خیال
- ۴- فیش برداری و تنظیم چیدمان و طرح اصلی پژوهش
- ۵- نوشتمن و تایپ پایان نامه

روش ارجاع بیت‌های به کار رفته در این پژوهش، به کمک شماره‌ی غزل می باشد.

فصل اول

تعاريف و كليات

۱- علم بیان

فن بیان و آیین سخنوری از انفع علوم و اعظم فنون بشری است که با تأمل و تعمق در آن، آدمی به راز فصاحت و بلاغت پی می برد و بالنتیجه در بهبود کلام و بیان خود می کوشد و با پیروی از شیوه و روش بزرگان ادب و سخنوران نامی به تحسین سخن خویش توفیق می یابد. علم بلاغت و آیین سخنوری از عهد قدیم مورد توجه مردم مترقبی عالم، نظریه یونانیان و مردم هند بوده و در فنون مختلف آن به تأثیر و تصنیف آثار سودمند و گران ارج، همت گماشته اند و با توجه به شواهد موجود می توان مدعی شد که در ایران قدیم همه می علومی که مربوط به بیان و زبان است مورد کمال عنایت و نهایت اهتمام بوده است. (رجایی، ۱۳۷۲: الف)

دانش بیان از بنیادهای استوار بلاغت است و آموختن فنون و اشارات آن آدمی را با چهره های گوناگون خیال و صور رنگارنگ معنی آشنا می سازد و سرانجام معانی بر ژرفای دل انسان بنشینند و کمند تسلیم بر جان شنوندگان افکند. پایگاه بیان در آفرینش انسان تا بدانجا است که خدا در قرآن کریم فرموده: «خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلَمَةً الْبَيَانَ» و در حدیث آمده است: «إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ لَسْحَراً» (تجلیل، ۱۳۶۳-۴۵-۴۶)

آدمی برای توصیف خیالات و اندیشه های گوناگونی که در ذهنش پیدا می شود، به آرایش دادن الفاظ و تعبیرات مختلف نیاز دارد و چون برای توصیف آن چه در فکر او ایجاد می شود به اندازه ی کافی کلمه یافت نمی شود، این است که می خواهد معنای واحد را به طرق گوناگون بازگو کند تا شنونده را خوش تر آید؛ مثل اینکه به جای کلمه ی «جوانی»، گاه می گوید: «بهار زندگانی»؛ زیرا روح تنوع طلب بشر نمی تواند او را به یک نوع سخن گفتن راضی کند؛ از طرفی مهمترین هدف و غرض شعر و نثر دلاویز، تأثیر و رسوخ در نفوس و عواطف است و برای این تأثیر، هرچه کلمات زیباتر و برجسته تر باشد، اثر آن بیشتر و تأثیرش در روح و عواطف زیادتر خواهد شد و برای همین است که شعرا و نویسندهای انسان، به تشبیه، استعاره و کنایه توسل می جویند و معتقدند که تأثیر عاطفی تشبیه و استعاره به مراتب از کلام عادی بیشتر است. (علوی مقدم، ۱۳۷۲: ۳۰۲)

در فن بیان است که معنی دوم براساس قانون های نهاده در صورت های خیالی قابل تشخیص است و تنها در این فن است که از ایراد معنی واحد به طرق مختلف بحث می شود. فن بیان و قواعد و قوانین آن در همه می زبان ها و زمان ها یکی است و یکی بوده است و همچنان که با پیدایش هر زبانی، قواعد دستوری آن زبان نیز خلق شده است و با آن زبان همراه بوده و رشد کرده است و می کند. با پیدایش هنر ادبیات هر زبان، چهار شکل تشبیه، مجاز، استعاره و کنایه بیانگر ظهور هنر ادبیات از چشمۀ زبان بوده و با گذشت زمان به مانند همین شکل ها، خود شکل گرفته و به سوی تکامل خویش روان است و همچون موجودی زنده به حیات خود ادامه می دهد. (ثروتیان، ۱۳۸۳: ۷۰-۶۹)

بیکرانه ترین حوزه‌ی خلاقیت در ادبیات، علم بیان یا قلمرو صور خیال است. معانی در انحصار هیچ کس نیست و هر کس از دیدن مناظر زیبا به وجود می آید و از رو به رو شدن با صحنه های رقت بار و ناخوشایند

زندگی، متأثر و متآلّم می شود. هر پدیده از پدیده های زندگی را می توان با نیروی تخیل با هزاران تصویر ارائه داد. (صادقیان، ۱۳۷۱: ۱۳۲-۱۳۱)

بیان در لغت به معنی کشف و ایضاح است و در اصطلاح بلغا، عبارت است از اصول و قواعدی که شناخته می شود به آن ایراد معنی واحد به طرق مختلف که بعضی از آن طرق واضح الدلاله بر معنی مراد باشد و بعضی خفی با رعایت کردن مقتضی الحال؛ به طوری که حقیقت به جای مجاز و مجاز به جای حقیقت استعمال نشود. (آق اولی، ۱۳۴۰: ۱۳۸)

۱-۱-۱ فایده‌ی علم بیان

در علم بیان با شیوه های مختلف ادای معنای واحد آشنا می شویم و می آموزیم که چگونه باید مراد شاعران را از واژه ها و عباراتی که در معنای اصلی خود به کار نرفته اند، دریافت. از این رو علم بیان راه ورود به دنیای مه آلود ادبیات است و رمزهای زبان ادبی را کشف می کند. (شمیسا، ۱۳۸۱: ۳۳)

به کمک این علم است که می توان استواری و والاdstی یا فروdestی و خامی آثار ادبی را سنجید. در این روش شناخت است که شعر از غیر شعر و شاعر از غیر شاعر (شاعری که ذاتاً شاعر است) باز شناخته می شود. (طالبیان، ۱۳۷۸: ۳۲)

۲-۱-۱ تخیل و تصویر

شعر، گره خودگی عاطفه و تخیل است که به زبانی آهنگین شکل گرفته است. (شفیعی کدکنی، ۱۳۸۰: ۹۰)

تخیل از تاثیرگذارترین عوامل شعر است. تخیل همان تصرف شاعر در طبیعت است که به آفرینش صور خیال می انجامد.

براهنی تصویرسازی را مهمترین قسمت قدرت تخیل می داند و همچنین از نظر او، تصویر، حلقه زدن دو چیز از دو دنیای متمایز به وسیله‌ی کلمات، در یک نقطه‌ی معین است. (براهنی، ۱۳۷۱: ۱۱۳)

تصویر و تخیل، حاصل تفکر خلاق و ذهن تلاشگر شاعر است و برای شاعر و شعر او به عنوان یک عنصر سازنده و ثابت حتمی است. گزاره های تصویر برای شاعر همانند ابزار صورتگری برای نقاش است. از این باب است که دی لویس، شاعر انگلیسی می گوید: «ایماز در شعر یک عنصر ثابت است.» (شفیعی کدکنی، ۱۳۷۸: ۸)

تصویر مهم ترین عامل تخیل شعر است که از طریق آرایه های ادبی، توصیف و برخی چیدمان هنرمندانه‌ی واژگان در کنار هم به وجود می آید. «آدمی در کل با سه رویکرد به طبیعت می نگرد: رویکرد علمی برای شناخت، رویکرد دینی برای ستایش و رویکرد هنری برای محاکات، همدلی و آفرینش. رویکرد شاعران به جهان از نوع سوم است. شاعران کلاسیک از نظم زیبایی طبیعت تقلید می کنند. رمانیک‌ها احساسات درونی و

ذاتیات روانی خود را در طبیعت می‌ریزند و جراحات روح را با انتقال آن به طبیعت التیام می‌بخشند. شاعران سمبولیست، طبیعت را سایه‌ی حقیقت والا می‌دانند.» (فتوحی، ۱۳۸۵: ۱۲۲)

تصویر و خیال را معادل واژه‌ی ایماز «image» قرار می‌دهند ولی ان دو را از هم متفاوت می‌دانند. تصویر کمی گسترده‌تر از خیال است؛ زیرا برای بهره‌گرفتن از ابزارهای علم بیان نیز می‌توان تصویر آفرید. برای مثال، فردوسی با آوردن اوصاف متعدد در شاهنامه، تصاویری بدیع و تخیلی می‌افریند. اهمیت صفت در تصویر به حدّی است که بروخی معاصران آن را بر شبیه و استعاره و مجاز برتیری داده‌اند (آقادحسینی، ۱۳۸۶: ۵۱) و می‌گویند: «بهترین و شایسته ترین وسایل بیان، تصویری آوردن اوصاف است.» (بدوی، ۱۹۴۷: ۱۳۴)

عنصر خیال را نمی‌توان در ردیف دیگر اجزای شعر شمرد؛ بلکه این عنصر فالاترین و مهمترین عامل شرکت کننده‌ی در ایجاد شکل ذهنی یک شعر است. تصویر یا ایماز شاعرانه در واقع نتیجه‌ی کارکرد خیال (بر مبنای جوهر شعر) در بستر زبان می‌باشد. البته نقش عنصر خیال در نظریات قدماً کمتر مورد دقت قرار گرفته است و برای همین در گذشته به جای پرداختن به تصویر خیال به کارکرد آن (به ویژه نقش آن در تشکیل ساخت نهایی شعر) بیشتر به یک سلسله صنایع بدیعی و بیانی توجه شده است؛ در حالی که هیچ یک از این صنایع بدون در نظر گرفتن یک کلیت راه به جایی نخواهی برد و التذاذ هم که از راه به کار گیری صناعات کسب شود، بیشتر از آن که ذهن را متوجه ساختن کلی شعر کند، فقط به یک یا چند صنعت خاص معطوف خواهد داشت. (شعردوست، ۱۹۹۷: ۲۷)

شاعر مستعد و خلاق به کمک تخیل قوی، به افق‌های تازه‌ای از زبان و اندیشه دست می‌یابد که می‌تواند مقاصد و آلام و آمال خود را در آن عرضه نماید. به همین جهت امروزه همه‌ی منتقدان ادبی خیال را خمیر مایه و عنصر اصلی شعر می‌دانند و معتقدند که در پرتو خیال می‌توان شاعرانه بیان کرد. (شفیعی کدکنی، ۱۳۶۶: ۲۱و۸۰)

این نظر که از روزگار ارسسطو، تخیل صفت عمدی شعر به شمار امده است و پس از قرن هاست تکرار می‌شود نکته‌ای است دقیق. اگر شعر از خیال انگیزی و ابداعات تخیل بی نصیب بماند، خشک و بی روح خواهد بود. همه‌ی صور خیال، تشبیهات، استعارات، مراجعات نظیرها، تداعی معانی، جان بخشیدن به مظاهر طبیعت، حتی انگیزش عواطف و اندیشه‌ها تا حدودی زیاد بر اثر تخیل صورت می‌گیرد. از این رو تخیل از دیر زمان تا امروز در نظر اهل نقد از عناصر مهم شعر و موضوع بحث‌های دراز دامن بوده است. (یوسفی، ۱۳۷۳: ۷۷۸)

۱-۱-۳ صور خیال

صور خیال عبارتند از تشبیه، استعاره، مجاز و کنایه و به کمک این چهار عامل است که زمزمه‌ی اشعار شاعران، جان را جلایی خاص می‌بخشد و خواننده را به لذت بیشتر و درک عمیق‌تری از شعر می‌رساند.